

indeholder et Udkast til Lov om nogle Ændringer i Lovgivningen om Rettens Pleje (Tillægslov B.) med Motiver. Dette Udkast har Udvalget lagt til Grund, og man kan derfor i det store og hele indskrænke sig til at henvise til Udkastet og dets Motiver samt til Bemærkningerne nedenfor udfor de enkelte Paragrafændringer, saa meget mere som de fleste heromhandlede Ændringer er af rent formel Natur. Bortset fra Spørgsmaalet om Nævningesagerens Omraade, som er behandlet ovenfor under Afsnit II, giver kun Forslagene ad §§ 885, 886, 886 a, 889, 890, 903 og 906 Anledning til nærmere Omtale. Herom bemærkes følgende:

De gældende Regler i Lovens §§ 885 og 886 om Omfanget af Nævningernes Kompetence i den enkelte Sag gaar i Hovedtrækkene ud paa, at Strafudlukkelsesgrunde samt i Straffeloven bestemt betegnede Straforhøjelses- og Strafnedsættelsesgrunde hører under Nævningernes Afgørelse, medens dette ikke gælder skærpene eller formildende Omstændigheder, som enten kommer i Betragtning indenfor Lovbestemmelsens Strafferamme eller medfører en Udvidelse af denne. Disse Bestemmelser vil ikke være tilstrækkelig vejledende, naar Straffelovsforslaget bliver gældende Ret. Straffelovsforslaget indeholder navnlig en Række Bestemmelser om, at Straffen kan bortfalde eller forhøjes, naar bestemt betegnede Omstændigheder foreligger i Forbindelse med „iøvrigt formildende, — henholdsvis skærpene — Omstændigheder“, se f. Eks. § 84, 2det Stykke og § 249, 1ste Stykke. Her bør det fremgaa af Retsplejeloven, om disse Bestemmelser falder ind under Nævningernes Omraade, og i bekræftende Fald, om Nævningerne blot skal afgøre, om Straffelovens Betingelser for, at Straffen *kan* bortfalde eller forhøjes, er til Stede, eller ogsaa om denne Virkning i det konkrete Tilfælde skal indtræde.

Blandt de Regler i Straffelovsforslaget, der er af Betydning for Spørgsmaalet, om der i det enkelte Tilfælde skal idømmes Straf, og om Straffens Størrelse, maa først nævnes de Bestemmelser, der gaar ud paa, at Hand-

lingen „er straffri“ eller „ikke straffes“, naar visse Omstændigheder foreligger (§§ 13, 14, 15, 16, 18, 22, 25, 124, 2det Stykke, 139, 2det Stykke, 157, 1ste Stykke, 209, 2det Stykke, 210, 2det Stykke, 241, 1ste Stykke, 247, 1ste Stykke, og 267, 1ste Stykke). At Spørgsmaalet herom vedblivende maa høre under Nævningernes Afgørelse, har man betragtet som givet. Dernæst kan nævnes de Bestemmelser, som omhandler Straffens Udmaaling indenfor Lovbestemmelsens Strafferamme (§§ 81 og 265, 3die Stykke), eller som gaar ud paa, at Strafferammen udvides, naar der foreligger skærpene eller formildende Omstændigheder, der ikke eller kun ved vejledende Eksempler er nærmere betegne i Loven (se f. Eks. §§ 88, 1ste Stykke, 104, 108, 1ste Stykke, 119, 1ste Stykke, 122, 135, 136, 1ste Stykke og 137, 1ste Stykke). Disse Bestemmelser bør ligesom hidtil falde udenfor Nævningernes Kompetence. Det samme gælder efter Udvalgets Mening de Bestemmelser, der hjemler, at Straffen kan bortfalde under formildende Omstændigheder (§§ 241, 1ste Stykke og 285, 2det Stykke), idet der her i Virkeligheden blot er Tale om en udvidet Anvendelse af det samme Synspunkt, som ligger til Grund for de lige nævnte Bestemmelser. Tilbage er de Tilfælde, hvor Straffen kan forhøjes, nedsættes eller bortfalde, hvis der foreligger bestemte i Straffeloven betegnede Omstændigheder (§§ 21, 2det Stykke, 24, 1ste—3die Stykke, 83, 84, 1ste Stykke, 85, 1ste Stykke, 87, 157, 2det Stykke, 165, 166, 179, 3die Stykke, 195, 207, 1ste og 3die Stykke, 208, 2det Stykke, 209, 2det Stykke, 213, 2det Stykke, 216, 1ste Stykke, 224, 2det Stykke, 226, 237, 2det Stykke, 247, 1ste og 2det Stykke, 249, 2det Stykke, 267, 2det Stykke, 270, 284, 1ste og 2det Stykke, 285, 1ste Stykke og 286, 2det Stykke), eller hvis dette er Tilfældet og der tillige foreligger „iøvrigt skærpene — henholdsvis formildende — Omstændigheder“ (§§ 84, 2det Stykke, 157, 2det Stykke, 166, 196, 2det Stykke, 208, 2det Stykke, 238, 2det Stykke, 249, 1ste Stykke og 285, 1ste Stykke). Efter Udvalgets Formening bør det i disse